

Til kapitel 5

Bestemmelserne om vildtreservater i den gældende lov findes i §§ 34 – 36.

Det har hidtil været almindelig praksis, at bekendtgørelserne om vildtreservater, der udløser erstatning, kun gælder for en begrænset periode, normalt 10 år.

Efterhånden forekommer det ofte at være et overflødig, administrativt arbejde med de gentagne revisioner, der blot har til formål at forlænge de gældende regler.

Fremover vil det blive overvejet ved hver enkelt oprettelse af et reservat, om det bør være tidsbegrænset eller ej. Tidsbegrænsning forventes dog at blive hovedreglen. Der er derfor foreslået regler for ophævelse af status som vildtreservat, når de omstændigheder, der begrundede oprettelsen, ikke længere er til stede.

Med baggrund i Vildtforvaltningsrådets anbefaling er der, som nævnt i de almindelige bemærkninger pkt. 2.6, igangsat et forberedende arbejde med henblik på oprettelse af reservater i EF-fuglebeskyttelsesområderne.

Ved overgang til tidsbegrænsede reservater er det forudsat, at der fastsættes éngangsersatninger i stedet for de hidtidige »rullende« erstatninger for de 10-årige reservater. Herved vil erstatningsordningen blive ganske svarende til ordningen for fredningsersatninger efter naturbeskyttelsesloven.

Ved administrationen af bestemmelserne vil der blive lagt vægt på, at udpegningen af vildtreservater gennemføres efter en saglig debat med lokale brugergrupper, lodsejere og myndigheder, og at disse inddrages i proceduren så tidligt som muligt. Derved kan man afværge eller begrænse potentielle konflikter samt opnå en bedre koordinering af forvaltningen, incl. forvaltningen af tilgrænsende områder.

Ved udpegnings af reservater vil faglig ekspertise i form af f.eks. botanikere, økologer m.v. blive inddraget for at varetage generelle naturbeskyttelseshensyn.

Til § 33

Ifølge den gældende lov oprettes reservater ved en bekendtgørelse, der indeholder de særlige regler for reservatet. Ved kongelig anordning nr. 387 af 19. juli 1984 er bekendtgørelserne undtaget fra offentliggørelse i Lovtidende.

Det foreslås, at reglerne fremover offentliggøres i Statstidende og de mest udbredte dagblade på egen. Offentliggørelse i relevante tidsskrifter kan endvidere komme på tale.

Bestemmelsen om, at reglerne skal sendes til ejere og brugere og – for så vidt der er tale om landarealer – skal tinglyses på de pågældende ejendomme, er alene af ordensmæssig karakter og altså ikke nogen gyldighedsbetingelse.

Forud for oprettelse af nye reservater vil planerne herom som nævnt ovenfor blive forhandlet med såvel de pågældende lodsejere som med lokale myndigheder og interesseorganisationer, herunder evt. de grønne råd, der er oprettet i medfør af naturbeskyttelsesloven. Desuden vil planerne blive forhandlet i Reservatudvalget og evt. i Vildtforvaltningsrådet.

Om straf for overtrædelse af reglerne, se § 54, stk. 1, nr. 4.

Til § 34

Bestemmelsen er affattet i overensstemmelse med naturbeskyttelseslovens bestemmelse om erstatning for fredninger.

Til § 35

Bestemmelsen svarer i princippet til den gældende lovs § 36, stk. 2. Der foreslås dog den ændring, at erstatnings-afgørelsen skal kunne indbringes for den Taksationskommission, der er nedsat efter naturbeskyttelsesloven i stedet for en landvæsenskommission.

Som hidtil vil såvel erstatning for oprettelsen af vildtreservater på private landarealer som driften af disse og andre reservater blive afholdt af midlerne fra jagttegnsafgiften.

Til § 36

Bestemmelsen er ny. Den skal ses i lyset af det, der er nævnt i de indledende bemærkninger til dette kapitel om ikke-tidsbegrænsning af status som vildtreservat.

Til kapitel 6

Til § 37

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til bemyndigelsen i den gældende lovs §§ 38 og 39 med den ændring, at de forhold, der kan begrunde regulering af vildt, er udvidet. Udvidelserne omfatter

- 1) imødegåelse af fare for mennesker eller menneskers sundhed,
- 2) imødegåelse af risiko for smitte af dyr og mennesker.

Bestemmelsen vil bl.a. kunne anvendes til regler om regulering af f. eks. mus, bisamrotter m.v., forud-